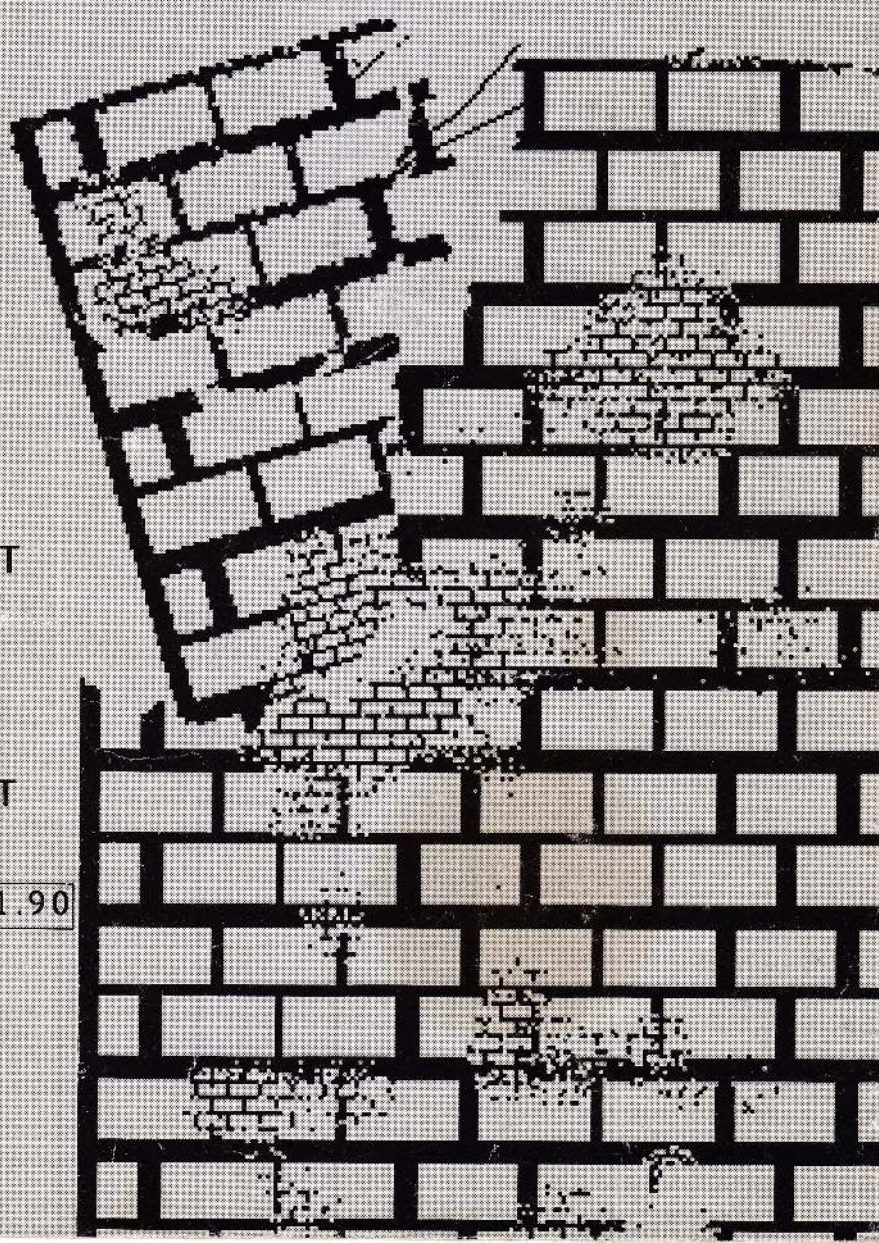
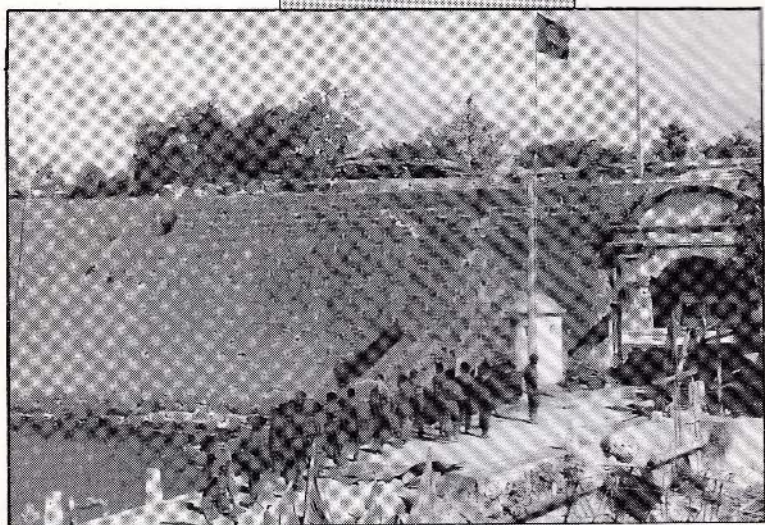

யாழ். கோட்டை
முற்றுக்கையும் வீழ்ச்சியும்

மா
வீ
ர
ர்
நா
ள்

27.11.90

யாழ். கோட்டை
முற்றுக்கையும் வீழ்ச்சியும்

மாவீரர் நாள்

27.11.1990

மாவீரர்க்கு அஞ்சலி

தம் வாழ்வினை ஈந்து எமது மண்ணிலே விடுதலைப்பயிரை உரம்பெறச்செய்துவிட்ட எண்ணற்ற தியாகிகளை நாம் மறந்துவிடமுடியாது.

இலட்சிய உறுதிகொண்ட இந்த இளைய பரம்பரையின் அளப்பரிய தியாகங்களினாலும், அர்ப்பணிப்புக்களினாலும் தான் எமது தாயகமண் பலமான எதிரிக்கெதிராக நீண்டதொரு போராட்டத்தை முன்னெடுக்க முடிந்தது.

பல மனிதக் கனவுகளை இந்த மண்ணில் புதைத்து விட்டு, எம்மக்களின் கௌரவமான இருப்புக்காகப் போராடி மறைந்த இத்தியாகிகளே எமது மண்ணில் வேர்விட்ட விடுதலைச் செடியின் வித்துக்கள்.

ஒன்றாய், நூறாய், ஆயிரமாய் ஆகிப்போன இந்த மாவீரர்கள் விடுதலைக்காக எத்துணை வேள்வித் தீயில் தம்மைக் கருக்கிக்கொள்கிறார்கள் என்பதை எம்மில் சிலர் உணர்வதில்லை. போராட்ட வாழ்வின் கடினமான பரிமாணங்களை களத்தில் நிற்கும் இன்னொரு போராளியினால் மட்டுமே சரியாகப் புரிந்துகொள்ளமுடியும்.

காலத்தால் சாகாத இவ் மாவீரர்களை நினைவு கூர்ந்து கௌரவிக்கும் இம்மாவீர்நாளில் யாழ். கோட்டை முற்றுகை தொடர்பாக விடுதலைப்புலிகள் பத்திரிகையில் வெளிவந்த கட்டுரையொன்று நூலுருவில் வெளிவருகிறது.

யாழ். கோட்டை முற்றுகையும் அதன் வெற்றியும் விடுதலைப் போராட்டத்தில் காத்திரமான தாக்கங்களை ஏற்படுத்தியுள்ளது. இது இராணுவரீதியில் விடுதலைப்புலிகள் படைத்த மிகப்பெரிய வரலாற்றுச் சாதனையாகும்.

எமது தாயக மண்ணில் அந்நிய அடக்குமுறையின் குறியீடுகளில் ஒன்றாகவே யாழ். கோட்டையானது இருந்துவந்திருக்கிறது. இக்கோட்டையின் சரித்திரப் பின்னணி எமது நீண்ட அடிமைத்தனத்தின் நெடிய வரலாற்றையும் சுட்டி நிற்பது உண்மை.

மறைந்த தியாகவேங்கை திலீபனின் முன்றாவது நினைவுநாளில் இக்கோட்டை வெற்றிகொள்ளப்பட்டு விடுதலைப்புலிகளின் கைகளுள் வீழ்ந்திருப்பது மாவீரன்

திலீபனுக்கு விடுதலைப்புலிகள் செலுத்திய மிகப்பெரிய அஞ்சலியாகும்.

கோட்டையின் வீழ்ச்சி களத்திற்கு வெளியே நிற்போரில் ஒரு சிலரைப் பொறுத்தவரை வெறும் "செய்தி"யாக மட்டுமே அமைந்துவிடுகிறது. இவ்வெற்றியின் பின்னணியில் களத்தில் இளம்புலிகள் எழுதிய இரத்தவாரிகள் அந்த ஒருசிலரின் கண்களில் படுவதில்லை.

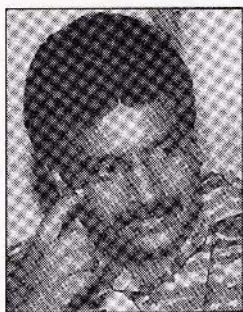
இச் சிறுநூல் மரணித்த போராளிகளின் வரலாற்றைச் சொல்லவில்லை. மாறாக, களத்தில் அவர்களின் வாழ்க்கையைச் சொல்கிறது; கோட்டை முற்றுகையில் அவர்கள் கொட்டிய குருதியின் அளவைச் சொல்கிறது; புலிவீரன் நின்று போராடும் களத்தினைக் காட்சிப்படுத்துகிறது. இதன்மூலம், அவன் உயிரின் விலையை மதிப்பிட உங்களைக் கேட்கிறது.

யாழ். கோட்டை தினமும் புலிகள் சந்திக்கும் களங்களுக்கு ஒரு உதாரணம் மட்டுமே. தமிழீழத்தின் ஒவ்வொரு அங்குல நிலத்திற்காகவும் புலிகள் இதுபோன்ற அர்ப்பணிப்புக்களுடனேயே போரிட்டு வருகிறார்கள். தமிழீழமெங்கும் பற்றிப்படர்ந்த விடுதலைத் தீயில் தம்மைக் கருக்கிய அனைத்து மாவீரர்களுக்கும் நாம் செலுத்தும் அஞ்சலியாகவே இந்நூலைக் கருதுகிறோம்.

"புலிகளின் தாகம் தமிழீழத் தாயகம்!"

தமிழீழ விடுதலைப்புலிகள்
நோர்வேக்கிளை

தமிழர் ஒருங்கிணைப்புக்குழு
நோர்வே
27.11.1990

தலைவர் பிரபாகரனின் மாவீரர்நாள் செய்தி

27.11.1990

எனது அன்பிற்கும் மதிப்பிற்குரிய தமிழீழ மக்களே!

எமது வீரசுதந்திர வரலாறு இந்த மாவீரர்களின் இரத்தத்தால் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. இவர்களது இறப்புக்கள் அர்த்தமற்ற இறப்புக்கள் அல்ல. இந்த வீரர்களின் சாவுகள் எமது சரித்திரத்தையே இயக்கும் உந்துசக்தியாக; எமது போராட்டத்தின் உயிர்மூச்சாக; எமது போராடிகளின் உறுதிக்கு உத்வேகம் அளிக்கும் ஊக்குசக்தியாக அமைந்துவிட்டது. இந்த மாவீரர்கள் காலத்தால் அழியாத சீரஞ்சிவிகள்; சுதந்திரத்திற்கு இரை; எமது மண்ணிலே ஒரு மாபெரும் விடுதலை எழுச்சிக்கு வித்திடச்சென்ற வீரமறவர்கள். எமது இனத்தின் பாதுகாப்பிற்காக தமது இன்னுயிரை அர்ப்பணித்துள்ள இந்த மகத்தான தியாகிகள் காலம் காலமாக எமது இதயக்கோவிலில் பூசிக்கப்பட வேண்டியவர்கள்.

ஒரு விடுதலைவீரன் சாதாரண வாழ்க்கையை வாழும் சாதாரண மனிதப்பிறவி அல்ல, அவன் ஒரு இலட்சியவாதி.; ஒரு உயரிய இலட்சியத்திற்காக வாழ்ந்தவன்; தனக்காக வாழாமல் மற்றவர்களுக்காக வாழ்பவன். சுயநலமற்ற, பற்றற்ற அவனது வாழ்க்கை உன்னதமானது; அர்த்தமானது. சுதந்திரம் என்னும் உன்னத இலட்சியத்திற்காக அவன் தனது உயிரையும் அர்ப்பணிக்கத் துணிகின்றான். எமது விடுதலை வீரர்கள் அபூர்வமான மனிதப்பிறவிகள்; அசாதாரணமான பிறவிகள்.

ஒரு விடுதலை வீரனின் சாவு ஒரு சாதாரணமான நிகழ்வு அல்ல. அந்தச் சாவு ஒரு சரித்திர நிகழ்வு; உன்னதமான இலட்சியம் உயிர்பெறும் அற்புதமான நிகழ்வு. உண்மையில் ஒரு விடுதலை வீரன் சாவதில்லை. அவனது உயிராக இயங்கிவந்த இலட்சியத்தீ என்றுமே அணைவதில்லை. அந்த இலட்சியத்தீ ஒரு வரலாற்றுக்கடமையாக மற்றவர்களைப்பற்றிக்கொள்கிறது. ஒரு இனத்தின் தேசிய ஆன்மாவை பற்றி எழுப்பிவிடுகின்றது.

தமிழீழ சுதந்திரப்போர் இன்று ஆசியாக்கண்டத்தில் முதன்மையான விடுதலைப்போராட்டமாக சர்வதேச புகழ் அடைந்திருக்கிறது. மூன்றாம் உலகில் ஒடுக்கப்படும் இனங்களுக்கும், அடக்கப்ப

டும் மக்களுக்கும் எமது புரட்சிகர ஆயுதப்போராட்டம் ஒரு உன்னத வழிகாட்டியாக அமைந்திருக்கின்றது. சிங்கள ஆயுதப்படைகளையும் உலகின் மிகப்பெரிய இந்தியப்படைகளையும் தனித்துநின்று போராடி எமது மாவீரர்கள் படைத்த மகத்தான சாதனைகள் இன்று உலக வரலாற்றில் ஓர் முக்கிய இடத்தைப் பெற்றிருக்கின்றன. நீண்டதும், கடினமானதும் அபாயகரமானதுமான இந்த யுத்தங்களில் எமது விடுதலை வீரர்கள் சந்தித்த இன்னல்களை, இடையூறுகளை, துன்பங்களை எழுத்தில் விபரிக்கமுடியாது. இரும்பை ஒத்த இலட்சிய உறுதியுடன், எதையும் தாங்கும் இதயத்துடன், சாவுக்கு அஞ்சா வீரத்துடன் எமது வீரர்கள் போராடினார்கள்; போர்க்களத்தில் வீரமரணத்தைத் தழுவினார்கள்.

நான் உயிருக்கு உயிராக நேசித்த தோழர்கள், எம்மோடு தோளோடு தோள் நின்று போராடிய தளபதிகள், நாம் பல்லாண்டு காலமாக வளர்த்தெடுத்த போராளிகள் களத்தில் வீழ்ந்த போதெல்லாம் எனது இதயம் வெடிக்கும். ஆயினும் நான் சோகத்திலே சோர்ந்துபோவதில்லை. இந்த இழப்புகள் இலட்சியத்திற்கு மேலும் மேலும் உரமுட்டி இருக்கின்றன.

இந்த மாவீரர்களை நாம் கௌரவிகின்றோம்; சிரம் தாழ்த்தி வணக்கம் செலுத்துகின்றோம்; அவர்களது தியாகத்தையும் வீரத்தையும் விடுதலைப்பற்றையும் எண்ணிப்பார்க்கின்றபொழுது எனது உள்ளம் பெருமை கொள்கின்றது.

இந்த மண்ணின் மைந்தர்களைப் பெற்றெடுத்த பெற்றோர்களையும் நாம் போற்றுகின்றோம்.

எங்களது குழந்தைகள் தமது உயிருக்கும் மேலான தமது தாய்நாட்டின் சுதந்திரத்தை நேசித்தார்கள். இந்த உத்தமமானவர்களை ஒரு புனித இலட்சியத்திற்கு உவந்தளித்த பெற்றோர்களாகிய நீங்கள் நிச்சயம் பெருமை கொள்ளவேண்டும். எங்களது குழந்தைகள் சாகவில்லை. சரித்திரமாகிவிட்டார்கள்.

எமது தாய்நாடு விடுதலை பெறவேண்டும். எம்மைப் பிணைத்திருக்கும் அடிமை விலங்குகள் உடைத்தெறியப்பட வேண்டும். எமது மக்கள் சுதந்திரமாக, பாதுகாப்பாக வாழவேண்டும். இந்த இலட்சியம் ஈடேறவேண்டுமாயின் நாம் போராடித்தான் ஆகவேண்டும்; இரத்தம் சிந்தித்தான் ஆகவேண்டும்; மரணத்தின் நிழலில் வாழத்தான் வேண்டும்.

நாம் ஒரு இலட்சிய விதையை விதைத்திருக்கின்றோம். அதற்கு எமது வீரர்களின் இரத்தத்தால் நீர்பாய்ச்சி வளர்க்கின்றோம். அந்த விதை வளர்ந்து விருட்சமாகி எமது மாவீரர்களின் கனவை ஒருநாள் நனவாக்கும்.

“புலிகளின் தாகம் தமிழீழத் தாயகம்!”

வே. பிரபாகரன்
தலைவர்

தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள்.

ஜெயராஜ்
16.06.1990

மூன்று புறமும் சாரி நிறைந்த அகழிகள். ஒரு புறம் ஆழமற்ற கடல் ஏரி. நான்கு புறமும் பாரிய அகன்ற மதிற்குவர்கள் வளைந்து நெளிந்தபடி உட்செல்லும் ஒரே ஒரு ஒடுங்கிய பிரதான வாசல். மூன்று பக்கங்களில் எதிரி நிலைகளுக்கும் எமது நிலைகளுக்கும் இடையில் இருக்கும் "முற்றவெளி" என அழைக்கப்படும் 50-100 யார் தூரம் உள்ள சிறிய வெளி. மதிற்குவரின் மேற்பகுதியிலிருந்து பார்க்கும் போது, மேற்குறித்த வெற்று நிலங்களிலும் அதை அண்டியிருந்த கட்டிடங்களிலும் நடப்பவைகள் அனைத்தையும் சரிவர நோட்டமிடமுடியும்.

அதேசமயம் மதிற்குவரின்மேல் அடுக்கப்பட்டுக்கிடந்த சாக்குமுடைகளுக்குப் பின்பும் சுவர்களுக்கு உள்ளேயும் என்ன இருக்கிறது அல்லது என்ன நடைபெறுகின்றது என்பதை வெளியிலிருந்து பார்க்கமுடியாது.

யாழ், டச்சுக்கோட்டை தொடர்பான ஒரு மாதிரி உருவம் ஒன்றை மனத்திரையில் விழுத்த இவைகள் போதுமானவை.

1621ம் ஆண்டு அந்நிய ஆக்கிரமிப்பாளர்களான போர்த்துக்கேயர்களிடம் தழிழரின் இராச்சியம் வீழ்ச்சி அடைந்ததைத் தொடர்ந்து எமது மக்களை அடக்கி ஆள்வதற்காக அமைக்கப்பட்ட கோட்டையானது பின்னர் வந்த ஒல்லாந்தப் படையெடுப்பாளர்களினால் இடித்து அழிக்கப்பட்டு அதே இடத்தில் பலமான ஒரு கோட்டை கட்டப்பட்டது.

கப்டன். அந்தோனி
மன்னார்.
19.06.1990

அதுதான் தற்போதைய கோட்டை ஆகும். இக்கோட்டையானது காலத்திற்குக் காலம் இம்மண்ணை ஆக்கிரமிக்க வந்த ஒவ்வொரு ஆக்கிரமிப்பாளரினதும் கூடாரமாகவே இருந்து வந்திருக்கிறது.

போர்த்துக்கேயர், ஒல்லாந்தர், ஆங்கிலேயர், இந்தியர், சிங்களவர் என்று ஆக்கிரமிப்பாளர்களின் வசம் இருந்த இக்கோட்டையானது கடந்த 26 ஆம் திகதி-திலிபனின்

முன்றாவது நினைவு நாளன்று-தமிழர் வசம் ஆகிவிட்டது.

ஆக்கிரமிப்பாளர்களின் கொடி பறந்த கோட்டையில் இன்று தமிழர்களின் கொடி பட்டொளி வீசிப் பறக்கிறது.

கடந்த ஆனி மாதம் 11 ஆம் திகதி எமது வரலாற்று எதிரியான சிங்கள அரசுடன் முண்ட போரைத் தொடர்ந்து யாழ். கோட்டை முகாமானது எமது நேரடி முற்று கைக்குள் கொண்டுவரப்பட்டது.

இந்த முற்றுகைக்கு முதல் விலையாக 16-06-1990 அன்று ஜெயராஜ் தனது உயிரைக் கொடுத்தான்.

கோட்டைக்குள் இருந்த சிங்களப்படைகள் வெளியேறவோ, அல்லது உள்ளே எந்த விதமான உதவிகளுமோ சென்றடையாத வாறு முற்றுகை மிகவும் இறுக்கப்பட்டது.

கோட்டையின் அமைப்பு

ஐங்கோண அமைப்பைக்கொண்ட இக் கோட்டை ஐந்து கொத்தளப் பகுதிகளைக் கொண்டிருக்கின்றது. (பீரங்கி போன்ற பெரிய ஆயுதங்களை நிறுத்தி வைக்கக்கூடிய கோட்டை மதில்மேலுள்ள விசாலமான பகுதியே கொத்தளம் எனப்படுகிறது.)

1. பொலிஸ் நிலையப்பக்கமிருந்த பிரதான வாசலோடும் (தென்பகுதி)
  2. விளையாட்டரங்கை நோக்கியபடியும் (தென்கிழக்குப் பகுதி)
  3. வீரசிங்கம் மண்டபப் பகுதியை நோக்கியும் (வடகிழக்கு)
  4. தொலைத்தொடர்பு நிலையத்தை நோக்கியும் (வடமேற்கு)
  5. பண்ணைச் சந்திக்கு அருகில் மண்டைதீவை நோக்கியும் (தென்மேற்கு)
- இக்கொத்தளங்கள் அமைந்துள்ளன.

முதலாவது, ஐந்தாவது கொத்தளங்கள் கடலை எதிர்கொள்ளக்கூடிய வகையிலும், மிகுதி முன்றும் தரையிலிருந்தும் வரும் எதிர்ப்புக்களை சமாளிக்கக்கூடிய வகையிலும் திட்டமிட்டு அமைக்கப்பட்டிருந்தன.

இக்கோட்டையைச் சுற்றி முன்று புறத்திலும் சுரிநிறைந்த 30 அடி அகலமான அகழி உண்டு. மண்டைதீவை நோக்கி இருந்த கடற்கரைப்பக்கமாக பொலிஸ் நிலையத்தையும், பண்ணைச் சந்தியையும் இணைத்தபடி ஒரு வீதி செல்கிறது. கடற்

கப்டன். சேரன்
முல்லைத்தீவு
19.06.1990

லெப்டி. பூபதி
திருகோணமலை
19.06.1990

கரைவீதி என அழைக்கப்படும் இது கடற்கரைப்பக்கமிருந்த கோட்டை மதிலின் ஒட்டியபடி செலகின்றது.

இப்பாதையுடன் ஒட்டியிருக்கும் இருகொத்தளங்களையும் (பண்ணைச் சந்திக்கு அருகில் பொலிஸ் நிலையத்திற்கு முன்பாக) அடைவதற்கு அகழிகளைத் தாண்டத் தேவையில்லை. ஆனால், ஏனைய மூன்று கொத்தளங்களையும் அடைய அகழியைத் தாண்டி 30 அடி உயர மதிலையும் ஏறி வெற்றிகாணவேண்டும்.

பிரதான வாசலுடன் இருக்கும் கொத்தளப் பகுதி பிரதான கோட்டையை விட்டு வேறுபட்டு நிற்கின்றது. மற்றைய நான்கையும் போல 30 அடி உயரமான மதிலின் மேல் இது அமைந்திருக்கவில்லை.

அந்த 30 அடி உயர மதிலுக்கு வெளியே அகழியையும் தாண்டி இந்த பிரதான வாசற்கொத்தளம் அமைந்துள்ளது. இந்தக் கொத்தளத்தைத் தாங்கி நிற்கும் மதிற்சுவரின் உயரம் ஆக 10 அடி மாத்திரமே. இந்தக் கொத்தளம் எம்மால் கைப்பற்றப்பட்டாலும் கூட கோட்டைக்குள் செல்வதைத் தடுக்க முடியும். அகழிக்கு மேலால் இடப்பட்ட பாலமும் ஒடுங்கிய வாசல் கொண்ட பாதையும் மீண்டும் எதிரிக்குச் சார்பானதாகவே இருக்கும். அப்பாலத்தைத் தேவை ஏற்படும் போது எதிரி தகர்த்துவிடுவானாக இருந்தால் நாம் 30 அடி அகலமான அகழியைத் தாண்டியே உட்செல்லமுடியும்.

இவை எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக பண்ணைச் சந்திக்கு அருகில் மண்டைதீவை நோக்கியிருந்த கொத்தளப்பகுதி கோட்டையைப் பொறுத்தளவில் ஒரு பலவீனமான இராணுவ அம்சத்தைக் கொண்டிருந்தது. 30 அடி உயரமுள்ள மதில் மீது ஏறி இக் கொத்தளம் வெற்றிகொள்ளப்படுமாக இருந்தால் அகழியைத் தாண்டாமலேயே கோட்டையின் உள்ளே சென்றுவிடமுடியும்.

இதுதவிரக் கோட்டையின் கிழக்குப் பகுதியிலும், மேற்குப்பகுதியிலும் அகழிக்கு வெளியே மறைவானதும், பாதுகாப்பானதுமான காவல் அரண்களும், காவற்கோபுரங்களும் உள்ளன. இவை "சின்னக்கோட்டை" என அழைக்கப்படும். அகழியை அடைய முயற்சிப்பவர்களை அங்கிருந்து தாக்கித் தடுக்கமுடியும்.

லெப். வக்கீல்
யாழ்ப்பாணம்.
19.06.1990

சுருளி
யாழ்ப்பாணம்.
19.06.1990

எமது நிலைகள்.

கோட்டையைச் சூழ தரைப்பகுதியாக உள்ள மூன்று புறத்திலும் எமது காவல் அரண்கள் இருந்தன.

கோட்டைக்குத் தென் கிழக்கே அமைந்திருந்த பொலிஸ் நிலையக்கட்டடங்களிலும், விளையாட்டரங்கிலும் அமைக்கப்பட்டிருந்த எமது அரண்களும் கோட்டைக்குத் தென் மேற்குத் திசையில் தொலைத்தொடர்பு நிலையத்திற்கு முன்னால் பண்ணைச் சந்தியில் அமைக்கப்பட்டிருந்த எமது காவல் அரண்களும் எதிரியின் இரண்டு கண்களுக்கும் நடுவே நெற்றியில் கூடாரமடித்து இருப்பதைப் போன்றது. இவற்றைக் கொண்ட முகாமுக்கு மிக நெருக்கமாக சுமார் 50 அல்லது 75 யாரிற்கு உட்பட்ட நிலையில் அமைத்திருந்தோம்.

இவைகள் தவிர தொலைத்தொடர்பு நிலையம், தபால் நிலையம், வீரசிங்கம் மண்டபம், நூல் நிலையக் கட்டடம் உட்பட கோட்டையைச் சுற்றியிருந்த அனைத்துக்கட்டடங்களிலும் எல்லா மரங்களுக்குக் சீழும், மதிலோரங்களிலும், கழிவு வாய்க்கால் களிற்குள்ளும் கறையான் புற்றைப்போன்று எமது நிலைகளை அமைத்திருந்தோம்.

கோட்டை முற்றுகையைப் பலப்படுத்துவதற்காக மண்டைதீவிலும் எமது அணி ஒன்று நிறுத்திவைக்கப்பட்டிருந்தது.

இவைகள் தவிர யாழ், நகரப் பகுதிகளுள்ளும், கரையோரப்பகுதிகளிலும் எமது வீரர்கள் காவல் புரிந்தபடி இருந்தனர்.

இந்த நிலையில் கோட்டைக்குள்ளே உணவுப்பொதிகளைப் போடும் முயற்சியில் விமானங்கள் ஈடுபடுத்தப்பட்டிருந்தன.

ஆரம்பத்தில் இருந்து இறுதிவரை எதிரியின் இம்முயற்சிகள் அவனுக்கு வெற்றியைக் கொடுக்கவில்லை. பொதிகளில் அரைப்பங்கு மட்டுமே கோட்டைக்குள் வீழ்ந்தன. மிகுதி பண்ணைக் கடலினுள்ளும், அகழிக்குள்ளும், வெளிகளிலும், எமது காவல் அரண்களுக்கு அருகிலும், சிலவேளைகளில் எமது காவல் அரண்களைத் தாண்டி மிகத் தொலைவிலும் விழுந்தன.

இதற்கெல்லாம் காரணம் பொதிபோடும்

கப்டன். கருணாநிதி
பருத்தித்துறை
05.08.1990

கப்டன். விக்னம்
05.08.1990

சந்தர்ப்பங்களில் விமானம் இருக்கும் உயரம் தான். வானத்தில் குறிப்பிட்ட உயரம் வரை துப்பாக்கி ரவைகளினால் நாங்கள் கூரை அமைத்திருந்தோம். அந்தக் கூரையைத் தாண்டி உள்ளே எந்த விமானமும் வரத் துணியவில்லை.

எதிரியின் நிலைகள்.

12 அடி அகலமும், ஏறக்குறைய 500 யார் நீளமும் கொண்ட கோட்டையின் சுற்றுமதிலில், பாரிய சுடுபடைக்கலன்களை நிறுத்திவைக்கக்கூடிய 5 கொத்தளங்கள் உள்ளன.

30 அடி உயரம் கொண்ட இந்த மதிற்கவரின் மேலே மண்முடைகள், வரிசையாக இடைவெளிகள் எதுவுமின்றி அடுக்கி வைக்கப்பட்டிருந்தன. அந்த மண்முடைகளுக்கிடையில் நூற்றக்கணக்கான துப்பாக்கி சுடும் தளங்களும் அமைக்கப்பட்டிருந்தன.

இவைதவிர மண்டைதீவுக் கடற்பரப்பில் நிறுத்திவைக்கப்பட்டிருந்த கடற்படையின் பீரங்கிக்கப்பல்களும், போர் விமானங்களும், உலங்குவானூர்திகளும் (ஹெலிகொப்டர்) கோட்டை முகாமின் காவல் அரண்களாக கடலிலும், வானத்திலும் இருந்து செயற்பட்டுவந்தன.

1985 ஆம் ஆண்டின் நடுப்பகுதியின் பின் எம்மால் சுற்றிவளைக்கப்பட்ட கோட்டைப் பிரதான முகாமின் இரு கரங்களாகப் பொலிஸ்நிலையக்கட்டடங்களும், தொலைத்தொடர்பு நிலையக்கட்டடமும் இருந்தன.

1987 ஆம் ஆண்டு கோட்டை முகாமின் கரங்களாக விளங்கிய பண்ணை பொலிஸ் விடுதிக்கட்டடங்களின் மீதும் தொலைத்தொடர்பு நிலையத்தின் மீதும் தாக்குதலை நடாத்தி கோட்டை முகாமின் உயிர்வாழ்வுக்கு கேள்விக்குறி ஒன்றைப் போட்டு வைத்தோம்.

அதன் பின்னர் இந்த 107 நாள் முற்றுகையின் போது இக்கோட்டையைக் கைப்பற்றுவதற்கு பெரிய தாக்குதல் முயற்சிகள் இரண்டை மேற்கொண்டோம்.

முதலாவது முயற்சி

18.06.1990 அன்று நள்ளிரவு 12.00 மணிக்கு யாழ். நகரை உலுக்கிக்கொண்டு ஒரு இடியோசை கேட்டது. அதைத்

கப்டன். யசோ
வவுனியா
05.08.1990

கப்டன். ஜொனி
ஆனைக்கோட்டை
05.08.1990

லெப். மோகன்
பருத்தித்துறை
05.08.1990

தொடர்ந்து மழையெனப் புலிவீரர்கள் கோட்
டையைக் கைப்பற்ற விரைந்தனர்.

மண்முடைகள் நிரப்பப்பட்ட வாகனங்
களின் துணையுடன் கோட்டை மதிலை
வெற்றிகொள்ள முனைந்தோம். இம்முயற்சி
யில்:

1. கப்டன். அந்தோனி - அ. சத்திய
சீலன் - மன்னார்.

2. கப்டன். சேரன் - க. சேனாதிராசா
- முல்லைத்தீவு.

3. லெப்டினன்ட். பூபதி - கு. குமார
சங்கர் - திருகோணமலை.

4. லெப்டினன்ட். வக்கீல் - செ. உருத்
திரதாஸ் - யாழ்ப்பாணம்.

5. சுருளி - நந்தபாலன் - யாழ்ப்
பாணம்.

ஆகிய எமது போராளிகள் வீரமரண
மடைந்தனர்.

இரண்டாவது தாக்குதல் முயற்சிக்கான தயாரிப்பு

தாக்குதலுக்கான திட்டம் தீட்டப்பட்ட
வுடனேயே கோட்டையின் பலத்தையும் பல
வீனத்தையும் முதலில் தரம் பிரித்தோம்.

அகழிகளுடன் கூடிய மூன்று புறத்தை
யும் கோட்டையின் பலமாகவும், மண்டை
தீவை நோக்கி இருந்த கோட்டையின் கடற்
கரை வீதிப்பக்கத்தை அதன் பலவீனமாக
வும் எடுத்துக்கொண்டோம்.

யாழ். கோட்டையை முற்றுகைக்குள்
வைத்திருந்த எமது காவலர்கள்

50 - 100 யாருக்கு இடைப்பட்ட வெளி
யை நோக்கி கோட்டை மதில்மேல் இருந்த
படி எதிரி விசிறப்போகும் ரவை மழைக்குள்
நனையாது கோட்டை மதிலைச் சென்றடை
வது என்பது யம கண்டத்தூடு செல்வதற்கு
ஒப்பானதாகும்.

அச்சிரமத்தை ஓரளவு சமாளிக்க வாக
னங்களைப் பயன்படுத்தலாம் என்றும் தீர்
மானித்தோம். அவ்வாறு வாகனங்களைப்
பயன்படுத்தத் தீர்மானித்தபோது கோட்டை
யின் கொத்தளப்பகுதியிலிருந்த பிரங்கிகள்
(Carvon) அதற்கு அச்சுறுத்தலாக இருந்தன.
எமது வீரர்களை ஏற்றிச்செல்லும் ஒரு வாக
னம் பிரங்கிவேட்டிற்கு இலக்காகுமாக

லெப். நிசாந்தன்
புத்தூர்.
05.08.1990

லெப். நெல்சன்
கிளிநொச்சி
05.08.1990

இருந்தால் அது எமக்குப் பலத்த இழப்பைத் தரும். எனவே, அதற்கு ஏற்றாற் போல் கனரக வாகனங்களை எடுத்து எமது தொழினுட்பத்தின்மூலம் கவச வாகனங்களாக உருமாற்றப்பட்டன. எதற்கெதற்கோ செய்யப்பட்டு, பயன்படுத்தப்பட்டுவந்த பாரம் தூக்கிகளும், புல்டோசர்களும் எமது தொழினுட்பப்பிரிவைச் சேர்ந்த வீரர்களினால் டாங்கிகளாக (Tank) மாற்றப்பட்டன. கோட்டையின் மதிலை வெற்றிகொள்ள இவைகளைப் பயன்படுத்தத் தீர்மானிக்கப்பட்டது.

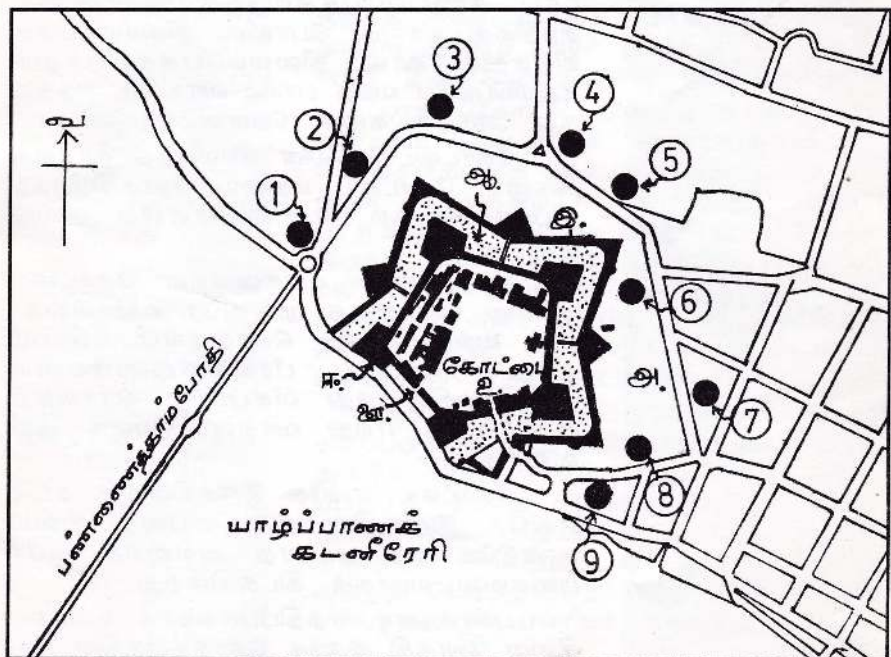
வாகனங்களைப் பயன்படுத்துவது என்றவுடன் இன்னுமொரு புதிய சிக்கல் எம்முன்னால் நின்றது. அதாவது கோட்டையைச் சுற்றிய எதிரியினது வான்தாக்குதல்களினாலும் எமது எறிகணைத் தாக்குதல்

கோட்டையை முற்றுகைக்குள் வைத்திருந்த எமது காவலரண்கள்.

1. பண்ணைச் சந்தியில்
2. தொலைத்தொடர்புநிலையப் பகுதியில்
3. கொட்டடி இடுகாட்டில்
4. பெரிய தபாற்கத்தோரில்
5. வீரசிங்கம் மண்டபத்தில்
6. திறந்தவெளியரங்கில்
7. பொது நூல் நிலையத்தில்
8. விளையாட்டரங்கில்
9. பொலீஸ் நிலையத்தில்

கோட்டையின் பிரதான பகுதிகள்

அ. முற்றவெளி   ஆ. கோட்டை அகழி   இ. அகழி வெளிப்புறச் சாய்கவர்   ஈ. கோட்டையின் கொத்தளங்களும் உட்கவரும்   உ. கோட்டையின் பிரதான வாயில்   ஊ. ஸ்ரீலங்கா இராணுவத்தினர் புறமுகிட்டு ஒடி வெளியேறிய பாதை (கோட்டை பெண்கள் சிறைச்சாலைக்கு அருகிலிருந்த முன்னை வாயில், இது முன்னர் கழிவுகள் அகற்றப்பயன்பட்டது. பின்னதே அகற்றப்பட்டு கல்லால் அடைக்கப்பட்டிருந்தது. அதனைச் சுற்றி அத்தனூடுதான் ஸ்ரீலங்கா இராணுவம் புறமுகிட்டோடியது).

லெப். புரட்சிமாறன்
மாணிப்பாய்
05.08.1990

காரணமாகவும் பாதிக்கப்பட்டுக் குன்றும். குழியுமாக இருந்த பாதையினூடு இருட்டில் இந்தக் கனரக வாகனங்களை ஓட்டிச் செல்வது ஒரு பெரிய பிரச்சனையாக எம் முன் இருந்தது. அதை வெற்றிகொள்ள நிலவு ஒளி மிகுந்த ஒரு நாளில் தாக்குதல் நடாத்தத்திட்டமிடப் பட்டது.

இத்தாக்குதற்திட்டத்தை எமது யாழ். மாவட்டத் தளபதி திரு. பானு தலைமை தாங்கித் தயாரித்தார்.

கோட்டைச் சுற்றாடலின் பலங்கள், பல வீனங்கள், எமது தாக்குதற் தந்திரோபாயங்கள், அதைச் செயற்படுத்தும் யுக்திகள் என்பனவற்றை தளபதி பானு தாக்குதல் குழுவினருக்குத் தெளிவாக்கினார்.

05.08.1990 அன்று பின்னிரவு நேரம் தாக்குதலுக்காகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டது. எம்மால் தயாரிக்கப்பட்ட ஏறிகணைகள் கோட்டைக்குள்ளே சரமாரியாக ஏவப்பட்டன. 30 அடி உயர மதில்களுக்குள் விழுந்து வெடித்த அக்குண்டுகளின் அதிர்வால் கோட்டை கிடுகிடுத்தது. உள்ளே இருந்து அவலக் குரல்கள் எழுந்தன.

சில விநாடிகளின் பின் தொலைத்தொடர்பு நிலையப்பக்கமிருந்த பண்ணைச் சந்திக்கூடாகவும், பொலிஸ் நிலையப்பக்கமிருந்தும் நூல் நிலையப்பக்கமிருந்தும் உறுமியபடியே வந்த பாரிய வாகனச் சத்தங்கள் அக்குரல்களை மௌனமாக்கிவிட்டன.

கோட்டை மதிலின் மேலிருந்த துப்பாக்கிகளும், கோட்டை மதிலை நோக்கியிருந்த துப்பாக்கிகளும் பேசிக்கொள்ளத் துவங்கின.

எமது கவச வாகனங்கள் கோட்டை மதிலை அண்மிக்க முன்னரே விமானங்களும் வந்துவிட்டன. கொத்தளப்பகுதியிலிருந்து ஏவப்பட்ட பீரங்கிக் குண்டுகளும் விமானத்திலிருந்து வீசப்படும் ரொக்கற் குண்டுகளும் எமது வாகனங்களைக் குறிவைத்தன.

கோட்டை எங்கே இருக்கின்றது, கடல் எங்கே இருக்கின்றது என்பதை இனம் கண்டுகொள்ள முடியாத அளவுக்கு ஒரே புலகமண்டலமாகக் கிடக்கின்றது.

பண்ணைச் சந்திப்பக்கமாக மண்டை தீவை நோக்கி இருந்த கொத்தளத்தின் மீது

2ம் லெப். நிசாந்தன்.
05.08.1990

2ம் லெப். எட்ரிக்
பருத்தித்துறை
05.08.1990

எதிரியின் துப்பாக்கிகளை அகற்றிவிட்டு எமது துப்பாக்கிகளை ஏற்றுவதற்கு முயற்சி த்துக்கொண்டிருந்தோம்.

ஒரு கணத்துக்கு முன்னால் வீசப்பட்ட வீமானக்குண்டு ஒன்றினால், பண்ணைச் சந்திக்கு அருகே வீதியின் நடுவே ஏற்பட்ட பாரியகுழி ஒன்றினுள் முன்னே சென்ற சிறிய பாரம் தூக்கி ஒன்று விழுந்துவிட்டது. பின்னால் வந்த இராட்சத பாரம் தூக்கி அதனை இடித்துத்தள்ளியபடி முன்னேறியது.

பண்ணைச் சந்திப்பக்கமிருந்த கொத்தளத்தை வெற்றிகரமாகத் தாண்டி, கோட்டையின் பின்புறத்திலிருந்த அவசரகாலத்தில் பயன்படுத்தும் சிறிய வாசலை நோக்கி முன்னேறியது. (அவ்வாசல் சீமெந்துச் சுவர்களால் மூடப்பட்டுக்கிடந்தது.)

அந்த இரகசிய வாசலுக்குப் போகு முன்னர், வீதி ஓரத்தில் இருந்த கோட்டை மீதான முதலாவது தாக்குதலில் நடாத்தப்பட்ட குண்டு வெடிப்பினால் ஏற்பட்ட மிகப் பெரிய கிடங்கு ஒன்றினுள் எதிர்பாராத விதமாக பாரம் தூக்கி வீழ்ந்துவிட்டது. பாரம் தூக்கிகளை மதிலோரம் கொண்டுசென்று, அதன் உதவியுடன் மதிலின்மேலிருந்த எதிரிகளின் தலைக்குமேலே எமது வீரர்களை இறக்கி அவர்களுக்குச் சமாதி கட்ட எடுத்த முயற்சி இரண்டு பாரம் தூக்கிகளின் இழப்பினால் நிறைவேற்றமுடியாது போய்விட்டது.

யாழ். கோட்டையின் ஒரே ஒரு பலவீனமான பண்ணைச் சந்திப்பக்கமிருந்த கொத்தளத்தைக் கைப்பற்றுவது எமது பிரதான நோக்கமாக இருந்தது. பாரம் தூக்கிமுலம் மேலே சென்று மதிலேற இருந்த புலிவீரர்களின் எண்ணம் கைகூடாமல் போக சுயமுயற்சியுடன் மதிலேறத் தீர்மானித்தார்கள். பெரிய ஏணி ஒன்றைக் கொண்டுவந்து, மதிலோரம் வைத்து அதன் உதவியுடன் ஏறத்தொடங்கினார்கள்.

அதே சமயம் பலத்த எதிர்ப்பை கொத்தளப்பகுதியிலிருந்து எமது வீரர்கள் சந்தித்துக்கொண்டிருந்தார்கள். புளியமரம் உலுப்பப்படும் போது "பொல பொல" எனப் புளியம்பழம் விழுவதைப்போன்று கைக்குண்டுகள் மேலிருந்து வீசப்பட்டன. அவை விழுந்து வெடித்தபோது எமது வீரர்கள் காயமடைந்ததுடன் ஏணியும் உடைந்துவிட்டது.

2ம் லெப். சபேசன்
வல்வெட்டித்துறை
05.08.1990

2ம் லெப். அலீப்
வல்வெட்டித்துறை
05.08.1990

புதிய ஏணி ஒன்றிற்காக காத்திருக்க முடியாதநிலையில், அவசரகாலத் தேவைக் கென கொண்டுசெல்லப்பட்ட கயிறின்மூலம் உடைந்த ஏணி கட்டப்பட்டு மதிலின்மீது சாத்தப்பட்டது.

ஏணியின் மீது ஏறிய தோழர்களுக்கு மீண்டும் ஒரு அதிர்ச்சி. ஏணியின் உடைவைப் பொருத்திய பின், ஏணியின் உயரம் சில அடிகள் குறைந்துவிட்டது. உடைவு பொருத்தப்பட்ட இடம் வளைந்ததனால் மேலும் ஏணியின் உயரம் குறைந்தே இருந்தது. இதனால் மதிலின் மேற்பகுதியை அடையமுடியவில்லை.

மீண்டும் ஏணி திருத்தப்படுகின்றது. மதிலடிவாரத்தில் ஒரு திருத்தவேலை நடைபெறுகின்றது. இதற்கு உதவுவதற்காக மதி லேறவந்த குழு அருகிலுள்ள அகழிகளுக்குருகிலும், கடற்கரையிலும் நிலை எடுத்து மதில் மேலுள்ள எதிரிகளுடன் போரிட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள்.

மதிலின் மேற்பகுதிக்கு சில அடிகள் கீழே சுவரைப் பிய்த்தபடி ஒரு அரசமரம் முளைத்திருந்தது. குண்டு வெடிப்பினால் ஏற்பட்ட வெளிச்சங்களில் எமது வீரர்கள் அதைக்கண்டனர்.

திருத்தப்பட்ட ஏணி அரசமரக்கிளையுடன் சாத்தப்பட்டு அதில் ஏறி அசையாத வாறு கிளையுடன் கட்டப்படுகின்றது. இப்பொழுது அதில் ஏறி கொத்தளத்தை வெற்றி கொள்ளும் முயற்சி நடைபெறுகின்றது. எமது தோழர்கள் 5 பேர் ஏணியின் உதவியுடன் கொத்தளத்தை அடைந்துவிட்டனர். கொத்தளத்தில் அமைக்கப்பட்டிருந்த பதுங்குகுழிக்குள் இருந்து எதிரிகளை ஒழிக்கும் முயற்சி நடைபெற்றது.

ஒரு இயந்திரத் துப்பாக்கியை இயக்கியபடி கொத்தளத்துக்கு அருகில் இருந்து போராடிய டயசுக்கு அருகில் ஷெல் குண்டொன்று வந்து வீழ்கின்றது. இவனுக்கு அருகில் இருந்த சீலன் இரு கால்களையும் இழக்கின்றான். அந்த நிலையிலும் டயசினது இயந்திரத்துப்பாக்கியையும் கையில் எடுத்தபடி மெதுமெதுவாக ஊர்ந்த எமது தோழர்களை நோக்கிச் செல்கின்றான். சில யார்தூரம் சென்றதும் மேலும் செல்ல இயலாமல் மடிகிறான்.

2ம் லெப். லோசன்
பருத்தித்துறை
05.08.1990

2ம். லெப். சரத்பாபு
கொக்குவில்
05.08.1990

கொத்தளப்பகுதியில் நிற்பவர்களுக்கு உதவவென சென்ற கண்ணாடி, ஜொனி, புரட்சிமாறன், நெல்சன், அன்பா, ஜேம்ஸ், வசிட்டன், சந்துரு, பீலிப்ஸ், நிசாந்தன் ஆகியோரும் மதிலடிவாரத்திலேயே வீழ்கின்றனர்.

கொத்தளத்தின் மேற்பகுதியில் நடந்த சண்டையிலேயே லோசனும் அன்பாவும் இறக்கின்றார்கள். எம்மால் கைப்பற்றப்பட்ட கொத்தளப்பகுதியை பலப்படுத்தி அங்கிருந்து முன்னேறுவதற்குத் தேவையான ஆட்பலம் மேலே இருக்கவில்லை. அடிவாரத்தில் நீண்டநேரம் நடந்த சண்டையில் குழுத்தலைவர்கள் உட்படப் பலபேர் காயமடைந்துவிட்டனர். சிலர் இறந்துவிட்டனர். எனவே கைப்பற்றப்பட்ட கொத்தளத்தை ஸ்திரப்படுத்தமுடியவில்லை.

பெண் போராளிகளின் மனோதிடம்

லெப். சங்கீதா
05.08.1990

கோட்டையின் பிரதான வாசற்பகுதியை ஆண்போராளிகளும் பெண்போராளிகளும் சேர்ந்து, ஒரு உச்சத் தாக்குதலைத் தொடுத்துக் கைப்பற்றுவதற்கான திட்டம் தீட்டப்பட்டது. ஆனால், கோட்டை வாசலைக் கைப்பற்றும் பொறுப்பை மகளிர் படை அணியிடமே தரவேண்டும் என பெண்கள் தரப்பினர் வற்புறுத்திக்கேட்டனர்.

அவர்களது வேண்டுகோள் ஏற்கப்பட்டு வாசற்புறத்தை நேரடியாகச் சென்று கைப்பற்றும் பொறுப்பு பெண்புலிகள் அணியிடம் வழங்கப்பட்டிருந்தது. அதேசமயம் வாசலுடன் இருந்த தென்பகுதிக் கொத்தளத்தைக் கைப்பற்ற ஆண்கள் அணி சென்றது. இந்தக் கொத்தளமும் வாசல்புறமும் பொலிஸ் நிலையக்கட்டடத்தில் அமைக்கப்பட்டிருந்த எமது காவல் அரணிலிருந்து சுமார் 40 யார் தூரத்திலேயே இருக்கின்றன. நாம் கோட்டை வாசலைக் கைப்பற்ற முயற்சிப்போம் என்பது எதிரிக்கு நன்கு தெரியும். எனவே, கோட்டை வாசலை மிகவும் பலப்படுத்தியிருந்தான். தாக்குதலின் போது எமக்குப்பொரிதும் முட்டுக்கட்டையாக இருந்த விமானங்களும் கோட்டை வாசல் பகுதியை அண்டிய இடங்களையே தமது பிரதான இலக்காகக் கொண்டிருந்தன. கோட்டை வாசல் பகுதியிலிருந்தும், அதை

கெனடி
நெல்லியடி
05.08.1990

சீலன்
வல்வெட்டித்துறை
05.08.1990

அண்டிய கொத்தளம் மற்றும் மதில் மேலிருந்தும் சரமாரியான கைக்குண்டுத் தாக்குதல்களை எதிரி நடாத்திக்கொண்டிருந்தான்.

கோட்டை வாசலை நோக்கிய பாதையானது தண்ணீர் ஓடும் ஒரு வாய்க்காலைப் போன்றது. வாய்க்காலின் புருவப்பகுதியைக் காப்பரணாகக் கொண்டு வாசலில் உள்ள எதிரி நிலைகளைக் கைப்பற்ற சங்கீதாவின் தலைமையிலான பெண்கள் அணி சாதாரியமாகவும், துணிச்சலுடனும் முன்னேறியது. எதிரி நிலையிலிருந்து 5-6 யார் அண்மித்துச் சென்றுவிட்டார்கள். (அங்கிருந்தபடி சரமாரியான தாக்குதலைத் தொடுத்துக்கொண்டு எதிரியின் அரணுக்குள்ளே பாய்ந்து சென்று கையெறிகுண்டை உள்ளே வீசி அரணுக்குள்ளேயே எதிரிக்குச் சமாதிகட்ட முனைந்தார்கள்). பெண்கள் அணிக்குதவியாக மறுபுறத்தில் ஆண்கள் அணியானது கோட்டை வாசலின் அருகிலும் மேலேயும் இருந்த எதிரியின் அரண்களைத் தாக்கி அவர்களைத் திசைதிருப்பிக்கொண்டிருந்தார்கள்.

காற்றறையே காப்பரணாகக்கி கோட்டை வாசலைக் கைப்பற்ற முனைந்த லெப். சங்கீதா, மாதங்கி, அநுரா, மாதூரி, ஆகியோர் கோட்டை வாசலிலேயே தீரத்துடன் வீழ்ந்து போனார்கள்.

அதேசமயம் வாசலுக்கு அருகிலிருந்த கொத்தளத்தைக் கைப்பற்றச் சென்ற ஆண் போராளிகளில் பலர் காயமடைந்தும், சிலர் இறந்தும் விட்டனர்.

இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் டாங்கி போன்று வடிவமைக்கப்பட்ட புல்டோசர் ஒன்று பொலிஸ் நிலையப் பின்பகுதியிலிருந்து கடற்கரைவீதி வழியாகத் தென்பகுதிக்கு கொத்தளத்தை நோக்கிச் செல்லத் தொடங்கியது.

விமானத்திலிருந்து வீசப்பட்ட வெளிச்சக்குண்டுகளும், மற்றும் விமானத்திலேயே பூட்டப்பட்டுக்கிடந்த சக்திவாய்ந்த யின்விளக்குகளினதும் ஒளியில் புல்டோசரின் நகர்வை எதிரி கண்டுவிட்டான். விமானத்திலிருந்து ஏவப்பட்ட குண்டொன்று புல்டோசரின் முன்பகுதியைத் தாக்கியது. கவசமயப்படுத்தப்பட்டிருந்தமையால் வாகனம் உடைந்து சிதறவில்லை. ஆனால், சாதாரண

சந்துரு
கரவெட்டி
05.08.1990

தாங்கும் சக்திக்கு அப்பாற்பட்ட அதிர்வின் காரணமாக புல்டோசரின் சாரதி மயக்க மடைந்துவிட்டார்.

புல்டோசருக்குள் இருந்த சகதோழர்கள் தண்ணீரைத் தெளித்து சாரதியின் மயக்கநிலையைப் போக்கினர். மீண்டும் புல்டோசர் கொத்தளப்பகுதியை நோக்கி தாக்குதலை நடாத்தியவண்ணம் முன்னேறியது.

இந்தத் தென்புறக் கொத்தளப்பகுதியைக் கைப்பற்றமுனைந்த அணிகள் பலத்த எதிர்ப்பைச் சந்தித்தபடி தீரமுடன், உயிரைக்கொடுத்துப் போராடிக் கொண்டிருந்தார்கள். தன்னந்தனியாக ஒரு தோழன் கொத்தளப்பகுதியில் ஏறி அங்கிருந்தபடி எதிரீய்து கைக்குண்டுத் தாக்குதலை நடாத்தினான். இருந்தும் இந்த முனையில் 13 தோழர்களது இழப்பும், மேலும் பலர் காயமடைந்தும் இருந்தபடியால் கொத்தளத்தில் ஏறித் தாக்குதல் நடாத்துவது இயலாமல் போய் விட்டது.

இக்கொத்தளப்பகுதியைக் கைப்பற்றும் அணிக்குப் பொறுப்பாக இருந்த குழுத் தலைவன் வைத்திருந்த துப்பாக்கி குண்டு பட்டு இயங்காது நின்றுவிடுகிறது. புதிய துப்பாக்கி ஒன்றைப் பெறுவதற்காகப் பின்னால் இருந்த பொலிஸ் நிலையக் காவல் அரணுக்குச் சென்று புதிய துப்பாக்கி ஒன்றைப் பெற்றுவந்து மீண்டும் கொத்தளப்பகுதியில் நின்று போராடினான்.

தென்பகுதிக்கொத்தளத்துடன் இருந்த கோட்டை வாசலை இருபுறத்திலும் நெருங்கி அதைக் கைப்பற்றும் முயற்சியில் பெண்புலிகள் சங்கீதா, மாதங்கி, மாதூரி, அனுரா, மற்றும் கருணாநிதி, சரத்பாபு, விக்ரம், கெனடி, நிசாந்தன், அலீப், சபேசன், மோகன், எட்றிக் ஆகிய பதினமூவர் வீரமரணமடைந்தனர்.

இதே சமயம் தொலைத்தொடர்பு நிலையப்பகுதியிலிருந்து வடமேற்கு கொத்தளப்பகுதியைக் கைப்பற்ற முனைகையில் யசோவும், இந்தமுனையில் காயமடைந்த வீரர்களை அப்புறப்படுத்திக்கொண்டிருந்த பில்லாவும் வீரமரணத்தைத் தழுவுகின்றனர்.

காயமடைந்து மயக்கநிலையில் உயிருடன் இருந்த பெண்போராளி ஒருவர் காலை

வசிட்டன்
புத்தூர்
05.08.1990

ஜேம்ஸ்
வல் வெட்டித்துறை
05.08.1990

பில்லா
முள்ளியார்
05.08.1990

அன்பா
சாவகச்சேரி
05.08.1990

பிலிப்ஸ்
கொத்தமலை
05.08.1990

யில் மயக்கம் நீங்கியும் வெளியேறமுடியாத நிலையில் அடுத்தநாள் இரவு ஏறக்குறைய 15 மணி நேரத்தின்பின்னர் உயிருடன் மீட்கப் பட்டார்.

இந்த முயற்சியில் 27 தோழர்கள் தமது உயிர்களை அர்ப்பணித்துக் கோட்டையைக் கைப்பற்ற முனைந்தனர்.

இப்பாரிய தாக்குதலின் தாக்கங்களும், வெற்றிகொண்டுவிட தீரமுடன் முனைந்த புலிவீரர்களின் மனஉறுதியும், போராடும் ஆற்றலும் ஸ்ரீலங்கா அரசுக்குக் கலக்கத்தை ஊட்டியது. எனவே கோட்டையை மீட்பதற்காக பாரிய பொருட்செலவில் ஒரு படையெடுப்பொன்றை நடாத்த ஸ்ரீலங்கா அரசு தீர்மானித்தது.

4000 இற்கும் மேற்பட்ட படையினரையும், 8 போர் விமானங்களையும் மூன்று அவரோ விமானங்களையும் 6 ஹெலிகொப்டர்களையும், 2 கடற்படைப்பீரங்கிக் கப்பற்பிரிவுகளையும் இதற்கு ஈடுபடுத்தத் தீர்மானித்தது.

ஊர்காவந்துறையிலிருந்து சுமார் 12 மைல் நீளமுள்ள மண்டைதீவுக்கு படை எடுத்து, அங்கிருந்து கோட்டைக்குச் சென்று, கோட்டையைச் சுற்றியுள்ள புலிகளின் நிலைகளை உடைத்துக் கைப்பற்றி, அங்கிருந்து வைத்தியசாலை, கச்சேரி உட்பட நகர்ப்புறத்தையும் தங்களது கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டுவர சிங்கள அரசு கனவு கண்டது.

இத்திட்டத்திற்கு "ஒப்பறேசன் போட்" (Operation fort) எனப் பெயரும் இட்டனர்.

சதுப்பு நிலத்தையும் நீண்ட வெளிகளையும் கொண்ட புவியியல் அமைப்பை உடைய தீவுகத்தில் ஒரு அடி கூட எடுத்து வைக்கமுடியாத சிங்கள இராணுவத்தினர் வான்படைகளின் உதவியுடனேயே மண்டைதீவைக் கைப்பற்றினர். மண்டைதீவுச் சண்டையில் 44 போராளிகள் வீரமரணம் அடைந்தனர்.

மண்டைதீவில் இருந்தபடியே கோட்டையைப் பிடிக்க இராணுவம் திட்டம் தீட்டியது. 300 கிலோ எடைகொண்ட "பீப்பா"க்குண்டுகளையும் 50 கிலோகொண்ட விமானக்குண்டுகளையும் வீசி யாழ். நகரப்பகுதிகளில் இருந்த கட்டடங்கள் அனைத்தை

யுமே அழிக்க முயன்றுகொண்டிருந்தது.

இத்துடன் நேபாம் குண்டுகளையும், நச்சுக்கிருமிகளைப் பரப்பும் குண்டுகளையும், இரசாயனக்குண்டுகளையும் வீசியது.

13.09.1990 அதிகாலை 5.00 மணியளவில் சீனத்தயாரிப்பான "வை 12" ரக விமானமொன்று யாழ். நகரப் பகுதிக்கு மேலாகப் பறந்து 300 கிலோ கொண்ட பீப்பாக்குண்டு களை வீசத்தொடங்கியது. சிறிது நேரத்தில் நடைபெற இருந்த தனது படை எடுப்பிற்கு இறுதிநேர உதவியாக புலிகளின் நிலை எனத் தான் கருதிய இடங்களில் குண்டுகளை வீசியது.

2ம். லெப். டயஸ்
கோப்பாய்
05.08.1990

அத்துடன், கோட்டைக்குத் தெற்கே ஒரு கி. மீ. தூரத்திலுள்ள சிறுத்தீவு என்ற இடத்தில் இரண்டு கடற்படைப் பிரங்கிக் கப்பல்களும் நிறுத்தப்பட்டிருந்தன.

சாரியாக 5.55 மணிக்கு கோட்டைக்குள் ளிருந்து எமது காவல் அரண்கள் அனைத்தையும் நோக்கிச் சரமாரியான துப்பாக்கிப் பிரயோகம் மேற்கொள்ளப்பட்டது. அது ஒரு வழமைக்கு மாறான சம்பவமாகத் தென்பட்டது.

மண்டைதீவுக் கடலுக்குள் இருந்த எமது வீரர்களின் கண்களை கோட்டையின் மீது பதிப்பிப்பதற்காகவே அது செய்யப்பட்டது என்பதை சில நொடிகளில் புரிந்து கொள்ளக்கூடியதாக இருந்தது.

சிறுத்தீவிலிருந்து சுமார் 20 விசைப் படகுகள் கோட்டையை நோக்கி வருவதை எமது தோழர்கள் அவதானித்துவிட்டார்கள். உடனடியாகவே அனைத்துக் காவல் அரண்களுக்கும் செய்தி அனுப்பப்பட்டுவிட்டது. எமது துப்பாக்கிகள் படகுகளை நோக்கி முழங்கின. படகுகள் புறப்பட்ட அதேநேரம் சிறுத்தீவுக்கடற்பரப்பில் நிறுத்திவைக்கப்பட்டிருந்த 2 பிரங்கிப்படகுகளும் குண்டுகளைப் பொழிந்தன. பொலிஸ் நிலையக் கட்டிடத்தில் அமைக்கப்பட்டிருந்த எமது காவல் அரணும், பண்ணைச் சந்தி உட்பட தொலைத்தொடர்பு நிலையக் காவல் அரண்களும் எதிரிகளின் பிரதான இலக்குகளாக இருந்தன.

அறரா
05.08.1990

கோட்டைக்குள் ளிருந்தும் எறிகணைத் தாக்குதல்கள் நடாத்தப்பட்டன.

விநாடிக்குப் பத்திற்கும் மேற்பட்ட

எறிகணை, பீரங்கிக் குண்டுகள் எமது காவல் அரண்கள் மீது வீசப்பட்டன.

மழைபெய்யும் பொழுது ஒவ்வொரு அங்குல இடைவெளிக்குள்ளும் நீர்த்துளிகள் விழுவதைப்போல எமது காவல் அரண்களுக்கு மேலும், சீழும், முன்னும், பின்னும், அருகருகிலும் குண்டுகள் விழுந்துவெடித்தன.

எமது சில காவல் அரண்கள் சரிந்தன; சில உடைந்தன. எமது தோழர்கள் சிலர் செத்து விழுந்தனர்; சிலர் காயமடைந்தபடி முனகிக் கொண்டு கிடந்தனர். ஆனாலும், எஞ்சிய தோழர்களின் துப்பாக்கிகள் கடலை நோக்கி முழங்கியபடியே இருந்தன. வந்த படகுகளில் ஏழு படகுகள் முழக்கடிக்கப்பட்டன. மற்றவை தொடர்ந்தும் கோட்டையை நோக்கி விரைவாக முன்னேறாதவாறு தடுக்கப்பட்டன. எமது துப்பாக்கிகளிலிருந்து புறப்பட்ட ரவைகளுக்குத் தப்புவதற்காக எஞ்சிய படகுகளிலிருந்தவர்கள் கடலுக்குள் குதித்துக் கோட்டையை நோக்கி நடந்து செல்ல முற்பட்டனர்.

இவர்களில் பலர் கடலுக்குள்ளேயே குண்டடிபட்டு விழுந்தனர். ஒரு சில படகுகள் மண்டைதீவிற்கே மீண்டும் தப்பி ஓடின; ஒரு சில காயமடைந்தவர்களுடன் மண்டைதீவிற்குச் சென்றன; சில கோட்டையை நோக்கியும் இழுத்துச் செல்லப்பட்டன.

ஆச்சரியமுட்டக்கூடிய விதத்தில் வேகமான திடீர்த்தாக்குதலைச் செய்து புலிகளை மலைக்க வைத்து அவர்களின் காவல் அரண்களை உடைத்து, அவற்றைக் கைப்பற்றிவிடலாம் என எதிர்பார்த்தே சிங்கள இராணுவம் தாக்குதலைத் தொடங்கியது.

ஆனால், அவர்களது திட்டத்தின் முதற்கட்டத்தை விழிப்புணர்ச்சியுடனும், நிதானமான எதிர்த்தாக்குதல் மூலமும் கடலுக்குள் வைத்தே முறியடித்தோம். 6 படகுகளை முழக்கடித்ததனாலும் தொடர்ந்து அவர்கள் படகுமலம் வேகமாக கோட்டையை அடையவிடாது தடுத்ததனாலும் அதைச் செய்தோம்.

இதைத் தொடர்ந்து இராணுவம் எமது நிலைகளுக்குள் புக முயற்சி செய்தது. இரண்டுவிதமான யுக்திகளை இராணுவத்தினர் கடைப்பிடித்தனர்:

மாதங்கி
05.08.1990

மாதூரி
05.08.1990

விபுலன்
13.08.90

கப்டன். அஞ்சனா
வட்டக்கச்சி
13.09.1990

றெஜினோல்ட்
வி. விநோகரன்
முள் எரியவளை.
13.09.1990

கப்டன். ஆனந்தபாபு
ஆ. ஜெகதீஸ்வரன்.
பூவரசங்குளம்
13.09.1990

முடைகள், ரயர்கள் கொண்டு ஒரு பலமான காவலரணைப் பண்ணைச் சந்தியில் அமைத்திருந்தோம். இக்காவலரணையும் தொலைத் தொடர்பு நிலையத்தையும் இணைக்கும் வகையில் எலிவளை போன்ற ஒரு தொடர் அகழியை அமைத்திருந்தோம்.

இப்பண்ணைச் சந்தி அரணானது திறந்த வெளியில் எதிரிக்குச் சவால் விடுப்பதைப்போல நிமிர்ந்துநின்றது. இது கோட்டையிலிருந்து சுமார் 60 யார் தொலைவிலிருந்தது.

இக்காவலரணை உடைத்து அதைக் கைப்பற்றுவதன் மூலம் தொலைத்தொடர்பு நிலையத்தையும் புலிகளின் கையில் இருந்து மீட்டுவதிலாம் என்ற நம்பிக்கையில் இராணுவம் செயற்பட்டது.

தனித்திருந்த அக்காவலரண் விமானத்தால் தாக்கப்பட்டது. மேலும் R.P.G மூலம் "ரொக்கற்" தாக்குதல் நடாத்தப்பட்டதுடன். கோட்டை மதிலின்மீதுருந்த பீரங்கிகள் மூலமும் தாக்கப்பட்டது. காற்று வீசுவதைப்போல துப்பாக்கிக்குண்டுகள் தாக்கின.

புயலுக்குள் அகப்பட்ட கப்பலைப் போன்று, அவ்வரண் பிய்த்தெறியப்பட்டது. தண்டவாளங்கள் உடைந்தன. ரயர்கள் எரிந்து, மண்முடைகள் சிதறின. ஆனாலும் அதற்குள் இருந்து புலிகளின் துப்பாக்கிகள் வெடித்துக்கொண்டிருந்தன.

எலிவளை போன்ற தொடர்குழிக்கூடாக காயம் அடைந்த போராளிகள் அப்புறப்படுத்தப்பட்டனர். பதிலுக்குப் புதிய வீரர்கள் அவ்விடத்துக்குச் சென்று எதிரியுடன் கடுமையான யுத்தத்தை நடாத்திக்கொண்டிருந்தார்கள்.

சிறிது நேரத்தில் அந்தக் காவலரணும் உடைந்துபோய்விட்டது. பின்னர் அதற்கு அருகிலிருந்த இன்னொரு காவலரணுக்குள் சென்று புலிவீரர்கள் போரிட்டுக்கொண்டிருந்தார்கள்.

**போர் விமானம் சுட்டு
வீழ்த்தப்பட்டது.**

தொலைத்தொடர்புக் கட்டடத்திலிருந்து பண்ணைச் சந்திக்காவலரணுக்கு உதவிகள் செல்வதைத் தடுப்பதற்காக மூன்று போர் விமானங்கள் தொலைத்தொடர்பு நிலையப்

பகுதியில் மாறி மாறிக் குண்டுகளை வீசத் தொடங்கின.

அவ்விமானங்கள் குண்டுகளை வீசிக் கொண்டிருக்க பண்ணைச் சந்தி அரணை நோக்கி முன்னே வந்த இராணுவத்தினரும் எமது துப்பாக்கிகளுக்கு இரையாகிக் கொண்டு வந்தனர். பண்ணைச் சந்தியில் உள்ள எமது நிலைக்கு 5-6 யார் முன்னால் உள்ள காப்பிடப்பகுதியில் வந்து நிலை எடுத்திருந்தும் அரணைக்கைப்பற்ற முடியாது தடுக்கப்பட்டனர்.

புலிகள் காற்றைக் காப்பரணாக்கி உயிரை ரவைகளாக்கி எதிரியுடன் போரிட்டுக்கொண்டிருந்தனர்.

இந்நிலையில் எதிரிவிமானமொன்று ஆகாயத்தில் நாம் வார்த்திருந்த ரவைக் குடையைப் பிய்த்தபடி கீழே வந்து சரி நேராக எமது நிலைகளைத் தாக்கத் தொடங்கியது.

இச்சண்டையிலீடுபட்டிருந்த புலிவீரன் ஒருவன் தெரிவித்தான் - சுமார் 11.15 மணி இருக்கும். காது செவிபெடும்படியான குண்டுச் சத்தங்களின் மத்தியிலும் விமானங்களின் இரைச்சல் - மிகமிகத் தாளப் பறப்பதற்கான அறிகுறியுடன் - கேட்டது.

பிடரிப்பக்கம் வந்து மோதுவதைப் போன்று மிகவும் தாளப்பறந்து குண்டு வீசுவதும் பின்னர் காணாமற்போவதுமாக இருந்தது.

இந்தச் சத்தத்திற்குச் செவிசாய்த்து

சுட்டு வீழ்த்தப்பட்ட ஸ்ரீலங்கா வான் படைக்குச் சொந்தமான போர் விமானத்தின் சிதைவுகளில் ஒரு பகுதி

சுரேன்
சி. சுதாகர்
தம்பலகாமம்
13.09.1990

அரணைவிட்டு வெளியே வந்து பார்க்க
அவகாசம் இருக்கவில்லை.

இரண்டு, மூன்று தடவைகள் அவ்வித
மாகப் பதிந்து தாக்குவதும், பின்னர்
மேலெழும்பும் சத்தமும் கேட்டது. இறுதியாக
உறுமியபடி பின்புறத்திலிருந்து எமது நிலை
களை நோக்கி வந்த விமானம் வழமைக்கு
மாறாக பண்ணைக்கடல் பக்கமாக வித்தியா
சமான ஒலியை எழுப்பியபடி சென்றது. பின்
னர் எந்த விமானத்தின் ஒலியும் எமக்குக்
கேட்கவில்லை.

“ஓடு மீன் ஓட உறுமீன் வருமளவும்
வாடியிருக்குமாம் கொக்கு” என்பதைப்
போல தொலைத்தொடர்பு நிலையத்துக்கு
அப்பால் ஒரு முனையில் உருமறைப்புச்
செய்தபடி விமான எதிர்ப்புத் துப்பாக்கியுடன்
இருந்த ஒரு தோழனுக்கு இரை கிடைத்து
விட்டது.

அவ்விமானம், தமிழ்மண்ணில் தாளப்
பறந்ததற்கான தண்டனையைப் பெற்று
பண்ணைக் கடலுக்குள் குப்புற விழுந்து
விட்டது.

பண்ணை வீதிக்குக் கிழக்குப்பகுதி
யில், கோட்டைக்கு நேரே முன்னால் சுமார்
1000 யார் தொலைவில் வீழ்ந்த அதன் பாகங்
கள் சிலவற்றை மறுநாள் எமது கடற்புலிகள்
கரை சேர்த்தனர்.

விமானம் வீழ்த்தப்பட்டவுடன் சிங்களப்
படைக்கு இருந்த இறுதி நம்பிக்கையும் அற்
றுப்போக பண்ணைச் சந்திப்பக்கமாக
நகர்ந்துவந்த இராணுவத்தினரில் எஞ்சியவர்
கள் இறந்தவர்களின் உடல்களையும் ஆயு
தங்களையும் விட்டுவிட்டுக் கோட்டையின்
பின்புறத்தை நோக்கிப் பின்வாங்கினர்.

இது இவ்வாறிருக்க பொலிஸ் நிலையப்
பகுதி அரண்களைப் பார்ப்போம்.

அதிகாலை 6.00 மணிக்குத் தொடங்கி
ஒரு சில நிமிடங்களில் கோட்டையை
அடைந்து விடலாம் என்ற நம்பிக்கையுடன்
புறப்பட்ட படகுகளில் முழக்கக்கப்பட்டவை
தவிர ஏனையவை கோட்டையை வந்தடைய
சுமார் ஒரு மணி நேரத்திற்கும் அதிகமாகச்
சென்றது.

பண்ணைச் சந்திக் காவலரணைக்
கைப்பற்றச் சென்றதைப்போலவே மண்
டைதீவிலிருந்துவந்த இராணுவத்தினரில்

குணேஸ்
ஜெ. ஜெகநாதன்
மயிலிட்டி
13.09.1990

லெப்.
நெப்போலியன்
ச. விக்னேஸ்வரன்
தாவடி
13.09.1990

சிலர் பொலிஸ் நிலையக்கட்டடங்களையும் கைப்பற்ற கோட்டையின் பின்புறமுள்ள கடற்கரைவீதியால் செல்லமுயன்றனர்.

எமது யிதிவெடிகளில் சிக்கியும், பொலிஸ் நிலையக்காவலரண்களிலிருந்தும் விளையாட்டரங்குக் காவல் அரண்க்குள் இருந்தும் முழங்கிய எமது துப்பாக்கிகளுக்கும் ஒவ்வொருவராக விழத்தொடங்கினார்கள்.

ஒரு மணிநேரமாக மண்டைதீவிலிருந்தும் கடலிலிருந்தும், கோட்டையிலிருந்தும் விமானத்திலிருந்தும் ஏவப்பட்ட குண்டுகளினால் எமது காவலரண்களில் சில உடைந்தேவிட்டன. உடைந்து குவிந்த அந்தக் காவலரண்களையே காப்பரண்களாக்கி புலிகள் போரிட்டனர்.

மழைபோல் பொழிந்த எறிகணை வீச்சுக்களினாலும் பீரங்கிக்குண்டுகளினாலும் இப்பகுதி அரண்களில் நின்ற பலர் காயமடைந்துவிட்டனர். உடனடியாக அவர்களது இடத்தை நிரப்பி நின்று போரிடுவதற்காக மேலதிகபோராளிகள் அனுப்பப்பட்டனர், காயமடைந்த போராளிகள் உடனடியாக அப்புறப்படுத்தப்பட்டு அவர்களுக்குச் சிகிச்சையளிக்கப்பட்டது.

பொலிஸ் நிலையப் பக்கமிருந்து எதிரிக்குக் கடுமையான எதிர்ப்பைக் கொடுத்து அவனது முன்னேற்றத்தைத் தடுத்தபடி இருந்த காவல் அரண் ஒன்று எதிரியின் பீரங்கித் தாக்குதலால் சரிந்து வீழ்ந்துவிட்டது. கப்டன் ஆனந்தபாபுவின் தலைமையில் நின்று தீரமுடன் போராடிக் கொண்டிருந்த புலிகள் அதற்குள் சிக்கிவிட்டனர்.

எதிரிக்குச் சவாலாக இருந்த எமது காவல் அரணொன்று அழிக்கப்பட்ட திருப்தியில் எதிரி மீண்டும் ஒருமுறை ஒரு புதிய நகர்வை எடுக்கத்தீர்மானித்தான்.

இதே சமயம் இந்தக் கோட்டை முகாம் முற்றுகைக்குப் பொறுப்பாக இருந்த புலிவீரன் சுரேஸ் குண்டுபட்டுக் காயம் அடைகின்றான். (இந்திய இராணுவத்துடனான போரில் வவுனியாக் காட்டில் ஒரு குண்டு வெடிப்பில் சிக்கிய சுரேஸ் தனது ஒரு கையை இழந்தது குறிப்பிடத்தக்கது.)

றொபின்
பே. கணேஸ்
பரந்தன்
13.09.1990

நிவாஸ்
சி. இராமச்சந்திரன்
மட்டக்களப்பு
13.09.1990

இவனுக்குப் பதிலாக புதிய புலிவீரன் ஒருவன் போர்முனைக்கு அனுப்பப்படுகின்றான்.

நேரம் பி.ப 1.00 மணியைத் தாண்டி விட்டது.

இந்த நிலையில் தான் கோட்டைக்குள் எரிந்து ஒரு இராணுவக் கவசவண்டி வந்து கொண்டிருந்தது.

மண்முடைகள் அடுக்கப்பட்டு உள்ளே சுமார் 10 இராணுவத்தினரை ஏற்றியபடி பொலிஸ்நிலையக் கட்டடத்திற்குள் உடைக்கப்பட்ட கப்டன் ஆனந்தபாபுவின் காவலரணையும் தாண்டி அந்த வண்டி உள்ளே சென்று நின்றது. அந்த வண்டியைக் காப்பரணாக்கிக்கொண்டு பல இராணுவத்தினரும் எமது நிலைகளுக்குள் வரமுயன்றனர்.

ஏறக்குறைய பொலிஸ் நிலையக் கட்டடங்கள் அனைத்துமே உடைந்துவிட்டன. எமது பிரதான காவல் அரண் ஒன்றும் சரிந்துவிட்டது. இனி இந்தக்கட்டடங்களுக்குள் மனிதர்கள் இருக்கமுடியாது எனக் கருதிக்கொண்டே இராணுவத்தினர் அந்த இறுதி முயற்சியை எடுத்தனர்.

ஆனால், உடைந்த சிதைவுகளுக்குள் இருந்து புலிகள் எழுந்தார்கள். இராணுவவாகனத்தில் வந்தவர்கள் தாக்கத்தொடங்கு முன்னர் தாக்கப்பட்டனர். மிரண்ட இராணுவத்தினர் கோட்டைக்குள்ளே ஓட எத்தனித்தனர். விளையாட்டரங்கில் இருந்த புலிவீரர்களின் துப்பாக்கிகள் இயங்கித் தணிந்தபோது பொலிஸ்நிலைய வாசலிலேயே 7 இராணுவத்தினர் சுருண்டு விழுந்தனர். எஞ்சியவர்கள் காயங்களுடன் கோட்டைக்குள்ளேயே ஓடித்தப்பிவிட்டனர்.

எதிரியின் இறுதிமுயற்சியும் முறியடிக்கப்பட்டுவிட்டது. எதிரியின் முக்குளனியின் முன்னாலேயே அவனது சகபாடிகளின் சடலங்கள் கிடந்தன. ஆனால், அவனால் அதை எடுக்கமுடியவில்லை. நேரம் முன்று மணியையும் தாண்டிவிட்டது. சிறிது நேரத்தில் பறந்துவந்த அவரோ விமானமொன்று எமது காவல் அரண்களை அண்டிய யாழ். நகரின் மத்தியபகுதிகளில் ஒருவகை இரசாயனக்குண்டுகளை விசத் தொடங்கியது.

மாலை 5.30 மணிவரை 25 இற்கும் மேற்

குருபரன்
யோகேஸ்வரன்
கொக்குவில் மேற்கு
13.09.1990

விஜயன்
க. தெய்வேந்திரம்
கரவெட்டி மேற்கு
13.09.1990

தமிழ்ச்செல்வன்
பளை
13.09.1990

பட்ட இரசாயனக்குண்டுகளை நகர்மீது வீசி தனது ஆத்திரத்தைத் தீர்த்துக்கொண்டது. 'தான் போக வழியில்லாத முஞ்சூறு விளக்குமாற்றையும் காவிக்கொண்டு போனது போல' கோட்டையை மீட்க வந்த இராணுவம் கோட்டைக்குள் ளேயே மாட்டிக்கொண்டு கோட்டைமுகாமுக்குள் சிக்குண்டு கிடந்த வர்களுக்கு மேலும் பாரமாகியது.

அன்று தொடக்கம் இரவு, பகல் என்ற பேதமின்றி தொடர்ச்சியாகக் கோட்டை தாக்கப்பட்டது.

முதல் நாள் பகல் கோட்டை மதிலோரம் சென்றுவிட்ட சில படகுகளின் உதவியுடன் தண்டுவலித்து காயமடைந்த இராணுவத்தினர் இரவில் இருட்டின் உதவியுடன் மண்டைதீவுக்குத் தப்பி ஓடவும் முயன்றனர்.

இவர்கள் இடைநடுவில் பண்ணைக் கடலுக்குள் கடற்புலிகளால் பலதடவைகள் தாக்கப்பட்டனர்.

"பாதுகாப்பான பகுதி" என எதிரிகருதிய மண்டைதீவை நோக்கியிருந்த கோட்டையின் கடற்கரைப்பகுதிகளுக்குள்ளும் தினமும் இரவில் இராணுவத்தினர் மீது தாக்குதல்களை நடாத்தினோம்.

எதிரிகளை மலைக்கச்செய்யும் வகையில் தரையில் எவ்விதம் தாக்கப்பட்டார்களோ அதைப்போலவே கடலிலும் தாக்கப்பட்டார்கள்.

முன்னரே போட்ட திட்டத்தின்படி தனது படைவீரர்கள் யாழ். நகரத்தைக் கைப்பற்றிவிடுவார்கள் என்ற அதீத நம்பிக்கையில் டூலங்கா அரசியல் தலைவர்கள் கோட்டை கைப்பற்றப்பட்டதாக வெற்றிப்பிரகடனங்களைச் செய்தபடி இருக்க

இங்கே..... மதில்மீது காவல் கடமைக்குவரும் ஒவ்வொரு சிப்பாயும் புலிகளைக் காவல் காத்ததுடன் புலிகளின் காவல் அரண்களுக்கு அருகில் செத்துக்கிடந்த தனது சகபாடிகளின் அழுகிய உடல்களை எடுக்கத் திராணியற்று பச்சாதாபத்துடன் பார்த்துக்கொண்டிருந்தான்.

நாட்கள் நகர்ந்துகொண்டிருந்தன....

எதிரியினது குண்டுவீச்சுக்களினால் சிதைக்கப்பட்டுக்கிடந்த எமது காவல் அரண்கள் ஒவ்வொரு விடிகாலையிலும் புதிய பொலிவுபெற்று வருவதைக்கண்டு

சந்திரபாபு
பு. ராகவன்
வல்வெட்டித்துறை
13.09.1990

நிக்கலஸ
சு. ரவி
கப்புது
13.09.1990

கப்டன். ஹீரோராஜ்
நீர்வேலி
15.09.1990

சுகாசினி
17.09.1990

லெப். ரேகா
சாவகச்சேரி
18.09.1990

சத்தியன்
கடத்தனை
22.09.1990

எதிரி திகைத்திருப்பான்.

திலீபனது 3 வது நினைவுநாளும் நெருங்கிக்கொண்டிருந்தது. அந்த நாளை நினைத்து எதிரி கலங்கிக்கொண்டிருந்தான்.

கோட்டை தாக்கப்பட்டுபோகின்றது என எதிர்பார்த்தான்.

கோட்டையை விட்டுவிட்டுத் தப்பி ஒடுவதற்குத் தீர்மானித்து மண்டைதீவை நோக்கியிருந்த கடற்கரையோரமாக சீமெந்திடப்பட்டு முடிவைக்கப்பட்டிருந்த பின்கதவு அகற்றப்பட்டு (முன்னர் கழிவுகள் அகற்றப்படப்பட்டது) தயாராகவைக்கப்பட்டிருந்தது.

**விடிந்தால் திலீபனின்
முன்றாவது ஆண்டு
நினைவுநாள்**

எதிரி நினைத்திருந்ததைப் போலவே இரவு 12-00 மணியளவில் எமது தயாரிப்பான சக்திவாய்ந்த எறிகணைகள் கோட்டைக்குள் வீசப்பட்டன. பாரிய சத்தத்துடன் கொத்தளங்கள் சரியும்வண்ணம் எறிகணைகள் விழுந்து வெடித்த அதேசமயம் கோட்டையின் பின்புறவாசல் உடைக்கப்பட்டு தப்பி ஓடும் படலம் ஆரம்பமானது.

கோட்டைப் படை எடுப்பு முறியடிக்கப்பட்டவுடன் கோட்டைக்குள் சிக்கிக்கிடந்த இராணுவத்தினர் தப்பி ஓட நடவடிக்கைகள் எடுப்பார்கள் என்பது எமக்கு நன்கு தெரியும்.

எனவே கடற்கரையை நன்கு நோட்டமிட்டபடியே இருந்தோம். இராணுவத்தினர் ஒரு சில படகுகள் மூலம் தண்டுவலித்தும் கடலுக்கூடாக நடந்தும் தப்பி ஓடுவதைக் கண்டுவிட்டுக் கடலுக்குள் வைத்தே தாக்கத் தொடங்கினோம்.

"இவர்களிடமிருந்து ஆயுதங்களைப் பறிக்கவேண்டும், இவர்களைத் தப்பி ஓட விடக்கூடாது!" என்று சத்தமிட்டபடி கடற்கரைப்பக்கம் ஓடிச்சென்று இராணுவத்தினரை வழிமறித்துத்தாக்கிய நகுலன் எதிரியின் குண்டுபட்டு வீழ்ந்தான்.

இன்னொருமுனையில் சிசிலியா, ரகு வீரமரணமடைகின்றார்கள்.

திசைமாறி கடலுக்கூடாக நடந்தும் நீந்தியும் சென்ற இராணுவத்தினரை மண்டைதீவிலிருந்த இராணுவத்தினர் அடையாள

வெளிச்சங்களைப் பாய்ச்சித் தம்பக்கம் வருமாறு சைகை செய்தபடி இருந்தனர்.

இதுவரைகாலமும் எமது மக்களை ஆக்கிரமித்து வைத்திருக்க உதவிய கூடா ரங்களில் ஒன்றைக் கைவிட்டு நடுநிசியில் எதிரி தப்பி ஓடிக்கொண்டிருந்தான்.

லெப். நகுலன்
வடமராட்சி
26.09.1990

இம்மண்ணின் மைந்தர்களுள் எத்தனையோ பேரை விழுங்கி ஏப்பம்விட்ட யாழ். கோட்டை இருளில் வெறுமனே கிடந்தது. 370 வருட சரித்திரத்தில் ஒரு நாளுமே இல்லாதவாறு ஒரு பின்னிரவு கோட்டை மனித சஞ்சாரம் அற்றுக் கிடந்தது.

26-09-1990 விடியற்காலையில் எதிரி விதைத்த பொறிவெடிகளை அறுவடை செய்தபடி புலிவீரர்கள் கோட்டைக்குள் புகுந்துகொண்டிருந்தார்கள்.

கோட்டையைச் சூழ முற்றுக்கையில் ஈடுபட்டிருந்த புலிவீரர்கள் கோட்டையை உற்று நோக்கியபடி இருந்தார்கள்.

சிசிலியா
மன்னார்,
26.09.1990

கோட்டையைப் போலவே அவர்களுடைய முகங்களும் புதிய தோற்றத்துடன் காணப்படுகின்றன.

அவர்களுடைய பார்வைகள் ஆயிரம் கதைகளைக் கூறுகின்றன.

கோட்டை மீதிருந்த அவர்களது பார்வைகள் மெதுமெதுவாக மதிலடிவாரங்களை நோக்குகின்றன..... அகழிகளை நோக்குகின்றன.....

05-08-1990 அன்று, சுதந்திரத்தை மீட்கச் சென்ற வாரிப்புலி உடைகள் சில ஆங்காங்கே கிடந்தன. அவற்றுடன், அடக்குமுறைக்கு வேலிபோடச் சென்ற புலிகளின் எலும்புகளும் கிடந்தன.

காவல் அரண்கள் மீது ஏறி நடந்த புலிகள் அவற்றைச் சேகரிக்கின்றார்கள்.

ரகு
26.09.1990

சரியாக 10-48 மணிக்கு-இது திலீபன் வீரமரணமெய்திய நேரம்-யாழ். மாவட்டத் தளபதி திரு. பாணு கோட்டை மீது புலிக்கொடி ஏற்றுகின்றார்.

கோட்டை வெற்றிச் செய்தியுடன், வீழ்ந்துவிட்ட புலிகளின் எலும்புகளும் மக்களிடம் சுமந்து செல்லப்படுகின்றன.

இறப்பினில் ஜனித்து
இவர்களே மீண்டும்.....!

நீலக் கடலலை
நுரையைச் சுமந்து கரையேற்றும்
தூரத்தே தொடுவானம்
ஆழக்கடலின் தோளைத் தொட்டு
சோகமாய் ஏதோ
சேதி சொல்லும்.

ஒரு கரையில்.....
ஈரமணற் பரப்பில்
இறுக்கமாய்க்கால் பதித்து
பூமி - இருட்
போர்வைக்குள் போகும்வரை
பரந்த கடற்பரப்பில்
பயண வழிப்பாதை
பார்த்திருக்கும் புலிவீரர்

கரையேறும் அலை வந்து கால்தழுவி
கவிதையாய் ஏதோ சொல்லி மீளும்.
புரிகிறது!
போன எங்கள் போர்மறவர்
பேச்சும் முச்சும்
போதித்துப் போகிறது.

அடம்பன் முதல் அம்பாறை ஈறாய்
அலையெறியும் கடல்வழியில் - உயிரை
பணயம் வைத்துச் சென்ற
பயணங்கள் எத்தனை?

வானிலும் கடலிலும் - எதிரி
வளைத்துவர
காற்று வெளியையும்
கனலும் வெய்யோன் கதிரையும்

காப்பரண் ஆக்கி
கடற்களத்தில் - இப்
புலிவீரர் பொருதிய
பொழுதுகள் எத்தனை?

வெட்ட வெளிப் பரப்பில்
வெற்றுக்கடற்களத்தில்
தப்ப வழியின்றி
தடுப்புக்கள் ஏதுமின்றி
சன்னங்கள் தைத்தும்
சயனைற் கடித்தும்
சாவணைத்துப் போனவர் எத்தனை?

கண்ணெதிரில் எம் காவலர்
கப்பலோடொரிந்தனர்.
அடங்காத அலைகளால்
விசைப்படகோடு வீசவும் பட்டனர்.
கயலுக்கும், கெளிற்றுக்கும் காதலாய்
நீச்சல் கற்றுத்தந்த கடற்புலிகள் கூட
நீலக்கடல் மடியில் நீள்துயிலாயினர்.

நாவிவரும் அலையோடு கரையொதுங்கும்
சாதாளைச் சருகோடு - அவர்
சதைத்துண்டங்கள் ஒட்டியிருக்கும்.
திரளைக் கற்களின் இடுக்குகளில்
சீருடைத்துண்டுகள் சிக்கியிருக்கும்.
இன்னும்.....
ஈழக்கடலில்
கரையோரம் உசுப்பும்
உப்புக் காற்றதிர்வில் - அவர்
உயிர் முச்சிரைக்கும்

தமிழர் விடுதலைப் புலிகள்
நோர்வேக் கிளை

தமிழர் ஒருங்கிணைப்புக்குழு
Tamil Co-ordinating Committee
P.O.Box 1699
0110, Dika
OSLO 1
NORWAY